

Labutí křik

Žalman

1. Přišel podzim zas o něco dříve,
a s ním vítr přines' labutě,
modrou řekou byla slyšet píseň,
třepetání perutě.
2. Celý měsíc tak si spolu hrály,
potom přišel ten osudný den,
bylo slyšet divné pousmání
rezavého nože jen.
3. Pak zmizela loďka v zátočině,
na ní zvonil zabijácký smích,
toho muže nikdo nedohoní,
kroky v blátě smyje sníh.
R: Labuti, labuti, vrať se zpátky na svou řeku, labuti,
stýská se mi po tvém křiku a mám na jazyku,
s kým že tvoje láska odletí.
4. Tak tu leží a je celá bílá,
ještě dýchá v teplé náruči,
nebojí se, je jak nikdy tichá,
nevolá a nekřičí.
5. Pláče nebe a na modré řece
její láska plave opodál,
a já nevím, zase jednou nevím,
kam bych ty své oči dal.
R: